

DDS 326

Kalhauge 1876

red. jef

1. Der stan - der et hus i vort høj - e Nord, ind - vi - et Gud Fa - ders en - bår - ne;
 2. *Did sty - red den gæ - ve - ste drot sin gang, der knæ - led den stål - klæd - te kæm - pe*
 3. Der suk - ked vor far med glø - den - de barm, når klok - ken den rør - te sin stem - me;
 4. *Der hen - ted de bod for de tun - ge - ste savn og styr - ke til van - drin - gens mø - je;*
 5. Den - gang vi som spæ - de blev vug - get på skød, Gud Fa - der os der sat - te stæv - ne,
 6. Og der kan det vok - se, det him - mel - ske frø, og tri - ves som vand - bæk - kens pi - le;
 7. End kvæ - des der sødt ved dets al - ter i Nord til pris for Gud Fa - ders En - bår - ne;

der sprin - ger en kil - de, der dæk - kes et bord, der ki - mes til høj - tid fra tår - ne.
 og lær - te ved mes - se og ot - te - sang den stol - te - ste vre - de at dæm - pe.
 der fæld - te vor mor en tå - re varm, som ej hen - des søn - ner skal glem - me.
der fan - ged de fre - den i Je - su navn, da mø - dig de luk - ked sit ø - je.
 og o - ver de ris - len - de van - de lød de ord, som gir, hvad de næv - ne.
 ja, der vil jeg le - ve, og der vil jeg dø, og der - fra så rin - ges til hvi - le.
 end ris - ler den kil - de, end dæk - kes det bord, end ki - mes der mildt i - fra tår - ne.